

Martina Ďurčová
489082

V roku 2012, počas posledných letných prázdnin strávených ako žiačka základnej školy, som sa v pracovné dni každé ráno vydávala na prechádzku cez mesto, k mojej o rok staršej sesternici, ktorá bývala na jeho opačnom konci. Spoločne sme dohliadali nad jej štvorročnou sestrou, kým ich rodičia boli v robote. Staranie sa o malú Nadine, viac než v čomkoľvek inom, spočívalo primárne v jej indoktrinácii do fandomu vtedajšej juhokórejskej hudobnej scény a tým aj v našom kultúrnom vyžití. Počas jedného z týchto teplých augustových dní nám však nebolo zanechané žiadne už navarené jedlo, preto sme museli s Demi vziať záležitosť do vlastných rúk.

Rozhodli sme sa, že urobíme vyprážaný syr s hranolkami. Všetky potrebné ingrediencie sme mali, preto ich stačilo iba pripraviť. Kým ja som sa pustila do čistenia a krájania zemiakov, Demi obalila syr. V tejto fáze sa všetko zdalo byť v poriadku, preto sme sa pustili do vyprážania. Domom sa ale čoskoro začal valiť nepríjemný zápach pripáleniny a nám bolo jasné, že niekde nastala chyba - otočenie syru nám hneď ukázalo, kde. Kým stred bol primerane do žltá, smerom k okrajom sa strúhanka začala približovať farbou k desivej čiernej, no nás to neodradilo od dokončenia našej úlohy. Aj napriek mojím – pomerne hlasným – protestom, Demi na panvicu s rovnakým olejom nasypala aj zemiaky. Výsledkom napokon bol syr s osekanými okrajmi a smutné, mastné hranolky s kúskami pripálenej strúhanky, ktoré sa nám nepodarilo zachrániť ani veľkou dávkou odhodlania a kečupu.